

Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu domáhá po žalované náhrady nemajetkové újmy s odůvodněním, že dne 3.10.2007 bylo zahájeno proti žalobci trestní stíhání pro trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 248 odst. 1,2 trestního zákona a podle ustanovení § 250 odst. 1 a 3b trestního zákona. Následně byla podána obžaloba. Rozsudkem OKS v Liberci pod čj. [REDAKCE] ze dne 9.1.2012 byl žalobce uznán vinným, že způsobil [REDAKCE] škodu a byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let podmíněně odloženého. Proti tomuto rozsudku podal žalobce dne 6.2.2012 odvolání, Krajský soud v Ústí nad Labem-Liberci dne 19.7.2012 napadený rozsudek zrušil, věc vrátil soudu I.stupně k dalšímu řízení. Ten ve věci rozhodl dne 20.12.2012 a to tak, že opětovně uznal žalobce vinného z uvedených trestných činů. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání dne 18.2.2013, odvolací soud opět rozsudek soudu I.stupně zrušil, věc vrátil soudu I.stupně k dalšímu řízení. Ten následně pod čj. [REDAKCE] ze dne 27.2.2015 obžaloby žalobce zprostil. Proti tomuto se odvolala státní zástupkyně, Krajský soud v Ústí nad Labem-pobočka Liberci dne 2.7.2015 odvolání zamítl. Trestní stíhání žalobce trvalo 8 let, jde o dobu, která je nepřiměřená, odporující právu na spravedlivý proces. V tomto řízení nešlo o složitý spor, žalobce od začátku soudu dodával důkazy prokazující jeho nevinu. Navrhoval další důkazy, které toto prokazovaly. Vzhledem k těmto skutečnostem tak požaduje náhradu nemajetkové újmy ve výši 120.000,-Kč za každý rok trvání řízení. Dále požaduje náhradu nemajetkové újmy ve výši 50.000,-Kč z titulu nezákonného trestního stíhání a to s odůvodněním, že skutečnost, že je proti žalobci vedeno trestní stíhání byla známa i v okolí, kde se klient zdržoval, bydlel, stal se tak předmětem rozhovorů sousedů, ale i známých, byť o to v této souvislosti vůbec nestál. Náhled na jeho osobu byl v těchto případech negativní, neboť všichni předpokládají, že pokud je někdo trestně stíhán, něco závažného také způsobil. Na jednání soudu potom vypověděl, že letech 1990 až 2005 podnikal, byl známý podnikatel i v zahraničí. V letech [REDAKCE] až [REDAKCE] vlastnil společnost, která byla zakládajícím členem [REDAKCE] Založil [REDAKCE]. Byl prověřeným partnerem pro banky. Od okamžiku, kdy byl vyšetřován a obviněn a následně souzen pro podvody a zpronevěru se velmi rychle v širokém podnikatelském spektru objevily tyto informace začal pociťovat zdrženlivost v obchodním jednání, banky jej přestaly akceptovat, obchodní partneři s ním odmítali komunikovat, obchodovat, toto se projevilo v útlumu podnikatelských aktivit. Nezbylo mu, než pozastavit činnost živnostenská oprávnění, pokusit se o zajištění životních potřeb v zaměstnaneckém poměru. Stresy, útlum v podnikání, odklon letitých partnerů se projevil ve zhoršeném zdravotním stavu, byl nucen požádat o pomoc úřad práce, kde byl asi rok v evidenci. V mezidobí se obracel na známé podnikatele, bývalé partnery, ve společnosti se žádostmi o zaměstnání byl natolik přímý, že je upozornil, že za ním slídí Policie ČR, že je nucen účastnit se soudních jednání jako obviněný a tak jsem v podstatě vyjma možnosti dělnické profese neuspěl. V dělnických profesích jsou situace, kdy je nutné pracovat v nadzemní výšce, což s ohledem na poruchy rovnováhy způsobené stresem s nemožností protlačit oprávněné požadavky na spravedlivý proces, ignorování zákonných požadavků na znalecké posudky spolu s vědomím, že žalobce a soud nemají o finančním pronájmu věci s následnou koupí věci najaté ani potuchy, nechtějí angažovat soudní znalce, ani znalce z oboru ekonomie k prokázání nemožnosti spáchání skutků, vylákání peněz, vylákání vozidel, nebyl schopen zvládat. Nakonec uposlechl rady doktorů, zbylých známých, požádal o předčasný důchod, předčasný odchod do důchodu pro něj představuje 9 % ztráty z vyměřeného základu natrvalo, za

dobu 9 roků vyšetřování a soudů mu přibyla léta a dnes v [redacted] letech není schopen fyzické práce i s ohledem na zdravotní stav. Zdravotní stav se od roku 2006, kdy společnost zahájila tažení proti osobě žalobce zhoršil, byl mu diagnostikován vyšší krevní tlak, zvýšení hladiny cukru, k zlepšení došlo až po zamítnutí obžaloby. Stav ohledně tlaku je neměnný, do konce života musí brát podpůrné medikamenty, zatímco cukrovka se podle vyšetření poněkud stabilizovala, výsledky prokazují mírné zlepšení. Stav s porušenou stabilitou, absolutním pocitem strachu z výšek, problémy s chůzí v otevřených prostorách, na schodišti, v obchodě bohužel je nezvratný, když naopak v minulosti byl schopen jakéhokoliv výstupu, zaučování dětí na táborech ve slaňování. V Liberci vyrostl, studoval všechny stupně vzdělání, pracoval v [redacted] [redacted] vedl detašované pracoviště [redacted] Nakonec podnikal. Postavil si svépomocí byt, byl v soukromí i na veřejnosti osobou známou. Po zahájení trestního vyšetřování a započatém soudním procesu se od něj začali lidé a známí odtahovat, jako by byl nemocný, někteří se na rovinu ptali, co udělal, to že mne soudí pro podvody a postupem času měli dotazy, jak je možné, že ještě nesedím. Toto mu vadilo a navíc se to odrazilo i v bývalé rodině, která žije v Liberci s ním. Policie ČR se opakovaně roky vypytovala po sousedech, po jeho známých na podnikání, na osobní život. Po dobu trestního stíhání bylo nepodložené, provázely jej pocity naprosté bezmoci člověka proti povýšenosti žalobce. To žalobce na skutečném psychickém stavu hluboce poznamenalo. Byly týdny a měsíce v uplynulých devíti letech, kdy nebyl schopen spát a přemýšlel, zda má cenu dál bojovat s arogancí a mocenským postavením žalobce. Vždy však zvítězil rozum a přesvědčení, že někdo musí nakonec zjistit absenci odbornosti u žalobce, rozhodnout podle důkazů a pravdy.

Žalovaná učinila nesporným uplatnění nároku, dále popsala průběh řízení vedeného u OKS v Liberci pod sp.zn. [redacted] Dále uvedla, že co se týká nepřiměřené délky řízení, řízení trvalo 7 let a 8 měsíců, ve věci rozhodoval soud I.stupně třikrát, soud II.stupně dvakrát. Věc byla po právní a skutkové stránce složitější, soud prováděl výslechy většího počtu svědků, v některých případech to byl výslech dožádaným soudem v SRN cestou právní pomoci. Soud musel za tímto účelem ustanovovat tlumočníka k překladu protokolů o výsleších svědků, dále zde byli svědci ze Slovenska a požadavek na jejich výslech dožádaným soudem po určitou dobu se nedařilo doručovat písemnosti obžalovanému. Pokud jde o podíl žalobce na délce řízení, nelze mu přičítat k tíži použití zákonných prostředků. Jestliže účastníkovi řízení nelze na jedné straně vyčítat, že na ochranu svých práv využívá procesní prostředky, které mu zákon dává k dispozici, na druhou stranu je zřejmé, že prodloužení řízení, ke kterému tak dojde v důsledku nutnosti se s těmito prostředky vypořádat, nemůže jít na vrub státních orgánů. Žalobce se na délce řízení významně podílel, když navrhoval výslechy svědků ze SRN, které uvedl obžalovaný až v odvolacím řízení. Soud tak musel zajišťovat důkazy, které nebyly provedeny v řízení přípravném a to ze zahraničí. Žalobce také opakovaně žádal o odročení nařízeného hlavního líčení.

Soud má za prokázaný průběh řízení vedeného u OKS v Liberci pod sp.zn. [redacted] [redacted] z tohoto spisu. Dne 3.10.2007 bylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestné činy zpronevěru a podvod a dne 27.9.2007 byl obviněnému ustanoven obhájce. Dne 8.10.2007 stížnost obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Dne 19.11.2007 byla stížnost předložena OSSZ v Liberci. Dne 17.12.2007 úřední záznam o podaném vysvětlení. Dne 3.1.2008, 14.1.2008 byly

sepsány protokol o výsledku svědka. Dne 8.1.2008 odůvodnění stížnosti. Dne 10.4.2008 bylo žadateli doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin zpronevěry. Dne 17.4.2008 byla stížnost předložena OSSZ v Liberci. Dne 17.4.2008 připojení se k trestnímu řízení dle § 43 odst. 3 tr. řádu. Dne 28.4.2008 byl sepsán protokol o výsledku obviněného. Dne 30.4.2008 došlo odůvodnění stížnosti obviněným. Dne 10.6.2008 OSSZ v Liberci stížnosti obviněného zamítlo. Dne 21.8.2008 návrh na podání obžaloby. Dne 26.11.2008 byla podána k Okresnímu soudu v Liberci obžaloba. Dne 3.3.2009 dotaz soudu na registr vozidel a žádost na [REDAKCE] o podání zprávy. Dne 18.5.2010 soud rozhodl, že se vydává osobní automobil společnosti [REDAKCE]. Dne 18.2.2011 soud nařídil hlavní líčení na den 8.4.2011. Dne 8.4.2011 bylo hlavní líčení odročeno na den 22.4.2011. Dne 22.4.2011 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut obžalovaný a hlavní líčení bylo odročeno na den 1.6.2011. Dne 1.6.2011 se konalo hlavní líčení, na němž bylo pokračováno ve výsledku obžalovaného. Dne 17.8.2011 se konalo hlavní líčení, na němž byl proveden výslech pěti svědků. Dne 7.10.2011 se konalo hlavní líčení, na němž byly vyslechnuti další tři svědci. Dne 4.1.2012 se konalo hlavní líčení, na kterém byl vyslechnut další svědek. Dne 9.1.2012 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyhlášen rozsudek, kterým byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání trestného činu zpronevěry a podvodu a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem a se zkušební dobou v trvání dvou let. Dne 2.2.2012 odvolání Okresního státního zastupitelství v Liberci proti rozsudku. Dne 6.2.2012 odvolání obžalovaného proti rozsudku. Dne 20.2.2012 obžalovaný odůvodnil své odvolání. Dne 21.3.2012 byl spis předložen odvolacímu soudu. Dne 19.7.2012 byl sepsán protokol o veřejném zasedání před odvolacím soudem, na němž odvolací soud zrušil rozsudek soudu I. stupně. Dne 3.9.2012 soud nařídil hlavní líčení na den 17.10.2012. Dne 25.9.2012 žádost obžalovaného o odročení hlavního líčení. Dne 17.10.2012 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut obžalovaný. Dne 26.11.2012 se konalo hlavní líčení, na němž byly vyslechnuti dva svědci a čteny listiny. Dne 20.12.2012 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut jeden svědek a soud vyhlásil rozsudek, kterým uznal obžalovaného opětovně vinným za spáchání trestného činu zpronevěry a podvodu. Dne 11.2.2013 odvolání Okresního státního zastupitelství v Liberci proti rozsudku. Dne 18.2.2013 odvolání obžalovaného proti rozsudku. Dne 25.2.2013 obžalovaný odůvodnil své odvolání. Dne 25.4.2013 byl spis předložen odvolacímu soudu. Dne 22.7.2013 vyjádření k odvolání obžalovaného. Dne 13.12.2013 odvolací soud nařídil veřejné zasedání na den 23.1.2014. Dne 23.1.2014 se konalo před odvolacím soudem veřejné zasedání, které bylo odročeno na dne 3.2.2014. Dne 3.2.2014 se konalo před odvolacím soudem veřejné zasedání, na němž odvolací soud zrušil rozsudek soudu I. stupně. Dne 17.2.2014 soud nařídil hlavní líčení na den 24.3.2014. Dne 17.3.2014 soud přibral pro účely trestního řízení tlumočnicku německého jazyka. Dne 24.3.2014 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut svědek, tlumočnice přeložila předložené listiny a jednání bylo odročeno na den 20.6.2014 za účelem výslechu svědků cestou právní pomoci. Dne 24.4.2014 žádost o provedení výslechu svědka dožádaným soudem v Německu. Dne 20.6.2014 žádost soudu na [REDAKCE] Praha o podání zprávy. Dne 30.6.2014 byl soudu předložen protokol o výsledku svědka dožádaným soudem. Dne 5.8.2014 byl soudu předložen překlad výslechu svědka dožádaným soudem. Dne 27.8.2014 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut svědek a jednání bylo odročeno na den 24.10.2014 za účelem vyčkání výslechu svědků formou dožádání do SRN a urgencye zprávy od společnosti [REDAKCE]. Dne 30.9.2014 byl soudu předložen protokol

o výsledku svědka dožádaným soudem. Dne 24.10.2014 byl soudu předložen překlad výsledku svědka dožádaným soudem. Dne 24.10.2014 se konalo hlavní líčení a jednání bylo odročeno na den 21.11.2014 za účelem vyčkání zaslání protokolu o výsledku svědka T [REDACTED] S [REDACTED] ze [REDACTED]. Dne 21.11.2014 bylo odročeno hlavní líčení na den 19.12.2014 za účelem vyčkání zaslání protokolu o výsledku svědka T [REDACTED] S [REDACTED]. Dne 19.12.2014 bylo odročeno hlavní líčení na den 19.1.2015 za účelem vyčkání zaslání protokolu o výsledku svědka T [REDACTED] S [REDACTED]. Dne 16.1.2015 byl soudu předložen protokol o výsledku svědka dožádaným soudem. Dne 19.1.2015 bylo odročeno hlavní líčení na den 23.2.2015 za účelem překladu provedeného výsledku do českého jazyka. Dne 12.2.2015 byl soudu předložen překlad výsledku svědka dožádaným soudem. Dne 23.2.2015 bylo odročeno hlavní líčení na den 25.2.2015 za účelem předvolání svědka Ing. P [REDACTED] Š [REDACTED]. Dne 25.2.2015 se konalo hlavní líčení, na němž byl vyslechnut svědek. Dne 27.2.2015 soud vyhlásil zprošťující rozsudek. **Dne 2.7.2015** nabyl rozsudek právní moci.

Dále má soud za prokázané z účastnického výsledku žalobce, že žalobce úporně pociťoval vedené trestní stíhání proti jeho osobě a to jak z důvodu délky tohoto řízení, tak i z důvodu samotného trestního stíhání. Toto trestní stíhání negativně zasáhlo složky osobnosti žalobce a to jednak v rovině psychické, jednak v rovině zdravotní, což má soud za prokázané i z potvrzení MUDr. M [REDACTED] H [REDACTED] dále v rovině profesní, toto má soud za prokázané i z výpisu živnostenského rejstříku. Kdy veškerou svoji živnostenskou činnost ukončil ke dni 30.6.2008, po té, co trestní stíhání proti němu bylo zahájeno dne 3.10.2008. Skutečnost, že žalobce byl následně v obtížnější situaci má soud za prokázané, že byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání od 4.3.2010 do 31.3.2011. Dále z výsledku žalobce má soud také za prokázané, že se celé trestní stíhání negativně projevilo i v okolí i v tom směru, že okolí žalobce jej začalo vnímat jako člověka, který je trestně stíhán, který má trestní minulost, stejně takto byla konfrontována s jeho trestním stíháním jeho rodina.

Podle ust. § 1 zákona 82/1998 Sb. (zákon), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle ust. § 13 odst. 1 zákona stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při

stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

Co se týká skutkového stavu, tento má soud za prokázaný ve shodě s popisem průběhu řízení vedeného u OKS v Liberci pod sp.zn. [REDACTED].

Co se týká právního posouzení, soud se nejprve zabýval nárokem na náhradu nemajetkové újmy z titulu nepřiměřené délky řízení. Soud zde posuzoval zda-li trestní stíhání žalobce a vydání zprošťujícího rozhodnutí bylo co se týká délky přiměřené všem okolnostem daného případu trestní stíhání. Co se týká rozhodného období, trestní stíhání žalobce bylo zahájeno dne 1.10.2007, bylo ukončeno dne 2.7.2015. Trestní stíhání tak trvalo 7 let a 8 měsíců. Řízení probíhalo opakovaně na dvou stupních soudní soustavy, soudy jak I. tak II.stupně ve věci samé rozhodovaly třikrát. Soud I.stupně dvakrát žalobce rozsudkem shledal vinným, následně k jeho odvolání odvolací soud tyto rozsudky zrušil, věc vrátil k dalšímu řízení, teprve při třetím hlavním líčení byla osoba žalobce shledána nevinným a následná stížnost státního zástupce byla zamítnuta ze strany odvolacího soudu. V řízení bylo vyslechnuto značné množství svědků, a to i ze zahraničí, a to ze Slovenska i z Německé spolkové republiky. K námitce žalované, že se jednalo o řízení, kdy právě shora uvedené výsledky svědků zatěžovaly řízení časově a svědky ze SRN žalobce navrhl až při odvolacím řízení, soud uvádí, že i pokud by tito svědci byli navrženi v řízení přípravném, došlo by ke stejnému procesu, řízení by se nijak dle názoru soudu nezkrátilo, akorát by tyto výsledky byly možná provedeny v jiné fázi řízení. Je otázkou, zda-li by následně stejně nebyly u hlavního líčení opakovány, neboť by se nejednalo o výsledky svědků, ale pouze úřední záznamy o jejich výpovědích. Co se týká samotného počtu svědků a průběhu celého řízení, odvolací soud soudu I. stupně dvakrát vyčetl nedostatky v celém řízení, uložil mu nutnost doprovázení důkazů jiného právního názoru na věc, jiného právního posouzení a podobně. Co se týká žalobce, k tomuto je nutné poukázat na skutečnost, že to byl žalobce, který se domáhal znaleckých posudků, výsledku svědků a to vzhledem k tomu, že bylo nejprve nutné vůbec upřesnit, zda-li trestný čin tak, jak je mu kladen za vinu se mohl stát, kdy následně bylo prokázáno, i soud teprve po třetím hlavním líčení dospěl také k závěru, že trestní stíhání žalobce tak, jak bylo zahájeno a tak jak vůči němu bylo vedeno, bylo vedeno nesprávně, a z tohoto důvodu byl také žalobce obžaloby zproštěn. Ve věci bylo provedeno značné množství listinných důkazů. Soud nicméně dospěl k závěru, že délka trestního stíhání vedeného vůči jedné osobě pro zpronevěru je délkou nepřiměřenou a to právě vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Jak bylo shora uvedeno, bylo vyslechnuto větší množství svědků, někteří byli vyslýcháni prostřednictvím dožádaných soudů i v zahraničí, toto však výrazně nepřispělo k celkové délce řízení, naopak je nutné za dané situace počítat, že celková délka řízení v tomto případě bude o něco delší, avšak nikoliv nepřiměřená. Co způsobilo zásadní nepřiměřenost řízení jsou nesprávná

rozhodnutí soudu I.stupně, který dvakrát žalobce shledal vinným, dvakrát tyto rozhodnutí jako nesprávná byla ze strany odvolacího soudu také fakticky zrušena. Odvolací soud ve věci rozhodoval v krátkých časových intervalech, ze strany soudu I.stupně OKS v Liberci bylo postupováno také plynule, nicméně obstarávání důkazů a zejména právě samotná hlavní líčení a následná nesprávná rozhodnutí ve věci celkově přispěla k nepřiměřené délce uvedeného řízení. Je nutné poukázat i na skutečnost, že proti poslednímu rozsudku soudu I.stupně byla podána stížnost ze strany státního zástupce, která byla také jako nesprávná zamítnuta. Soud tak dospěl k závěru, že celková délka řízení je naprosto nepřiměřená, ve věci byl shledán i jeden průtah. Soud tak dospěl k závěru, že celková délka řízení je nepřiměřená a žalobci tak vznikla nemajetková újma. Soud dále postupoval v souladu se stanoviskem Nejvyššího soudu Cpjn 206/2010 Sbírky a dospěl k závěru, že je na místě přiznání finančního zadostiučinění a to v penězích. Soud dospěl k závěru, že celková délka byla nepřiměřená, ale nikoliv nepřiměřená extrémně, základním odškodněním je tak přiměřenou částkou částka 15.000,-Kč za jeden rok trvání řízení, za první dva roky částka poloviční, která je schopna reparovat vzniklou nemajetkovou újmu. Celkem za 7 let a 8 měsíců se tak jedná o částku 100.000,-Kč. Co se týká potom parametrů nastavených v ustanovení § 31a odst. 3 zákona 82/98 Sbírky, soud uvádí, že co se týká složitosti řízení, řízení bylo do jisté míry složité, jednalo se o trestný čin zpronevěry a podvodu, kdy bylo nutné právě jasně konstatovat skutek, kterého se trestný čin týká, právě tato definice skutku byla problematická, což následně vyplývá i z vydání opravného usnesení a i z celého průběhu řízení. Je však na orgánech státu, aby byly natolik profesně znalé dané problematiky k okamžiku zahájení trestního stíhání, aby byly schopny jasně definovat zda-li skutek tak, jak jej definovaly, naplňuje znaky trestného činu či nikoliv. Co se týká potom výslechu svědků, ti to byli vyslýcháni v zahraničí prostřednictvím dožádaných soudů, byl vypracován i znalecký posudek. Soud tak shledal, že trestní stíhání jako takové bylo do jisté míry procesně složitější, soud zde dospěl k závěru, že je na místě ponížít uvedenou částku o 10 %. Dále co se týká významu řízení pro žalobce, soud zde shledal vyšší význam tohoto řízení pro žalobce, jednalo se o trestní stíhání, které obvykle zasahuje do všech složek, do osobnosti žalobce, Evropský soud pro lidská práva potom s tímto druhem řízení spojuje nutnost rychlejšího vyřizování. Soud tak dospěl k závěru, že je na místě přistoupit k navýšení částky o 10 %. Co se týká osoby žalobce a jeho podílení se na celkové délce řízení, soud zde nesouhlasí, jak je shora uvedeno s žalovanou, že žalobce se podílel na celkové délce řízení, když navrhl výslechy svědků až v odvolacím řízení, pokud by byli navrženi před tím, potom by byli vyslýcháni pouze v jiné fázi trestního řízení, řízení by se tak nijak nezkrátilo. Jiné skutečnosti, že by se žalobce na celkové délce řízení nějak podílel, soud neshledal. Soud tak dospěl k závěru, že je na místě přiznat náhradu nemajetkové újmy za celkovou nepřiměřenou délku řízení a to ve výši 100.000,-Kč.

Žalobce se dále domáhal částky 50.000,-Kč z titulu nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání. Žalobce jak v žalobě, v doplnění žaloby a také ve své účastnické výpovědi potom popsal jednotlivé zásahy, které se mu v souvislosti s jeho nezákonným trestním stíháním udály, jak bylo zasaženo do složek osobnosti. Soud dále uvádí, když odkazuje na občanský zákoník komentář svazek VI. § 2521 až 3081 Praha, Wolters Kluwer § 2956, kdy o nemajetkové újmě lze hovořit, pokud nastala újma spočívá v narušení osobního zájmu poškozeného, která nemá hodnotu v penězích. Představuje opak škody, nemajetková

újma je nepříznivý dopad škodné události do jiných hodnot než je jmění. Lze tak hovořit o škodě morální, ideální, imateriální, se kterou náleží poškozenému peněžitá materiální satisfakce. Projevuje se v těžce definovatelné sféře vnímání obtíží nepohodlí, stresu a jiných nežádoucích účinků spojených se zásahem do základních lidských hodnot. Vznik nemajetkové újmy a dále k tomu Kolba, Jan a Martina Šuláková: Nemajetková újma způsobená protiprávním výkonem veřejné moci. Praha, LEGES, 2014, teoretik ISBN 978-80-7502-027-7. Vznik nemajetkové újmy zpravidla nelze dokazovat, neboť jde o stav myslí poškozeného. V řízení se obvykle pouze zjišťuje, zda jsou dány objektivní důvody pro to, aby se konkrétní osoba mohla cítit poškozenou, je nutno posoudit, zda vzhledem ke konkrétním okolnostem případu by se i jiná osoba v obdobném postavení mohla cítit dotčena ve složkách tvořících nemajetkovou sféru jednotlivce. Neprokazuje se to, jak se poškozený cítí, ale jestli má důvod cítit se poškozeným.

Dále soud odkazuje i na rozhodnutí **Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 3183/2015 ze dne 27.9.2016** a to v tom směru, že soudci se musí umět alespoň elementárně vcítit do pozice souzeného člověka, zejména za situace, kdy mají napravit škody způsobené jinými soudy, tím spíše trestními. Musí zohlednit že, stěžovatelku trestní řízení pohltilo, vyšla z něj téměř po šesti letech s rozvráceným profesním, rodinným i osobním životem. Pokud soudci uznají, že k závažnému zásahu do přirozených práv stěžovatelky opravdu došlo, avšak na odčinění nemajetkové újmy přiznají nepatrnou částku, působí to až cynicky jako postup bez citu pro elementární spravedlnost. Ujmu, kterou stěžovatelka ve víře v justiční systém tvrdila a prokázala co do základu, soudy sice konstatovaly, avšak skutečný dopad nezákonného postupu státu alespoň co se týká výše nároku a finančního ohodnocení tohoto pochybení bagatelizovaly. Žalobce požadoval částku 50.000,-Kč jako náhradu vzniklé nemajetkové újmy. Žalobce sám potom popsal jednotlivé zásahy a to jak do profesní stránky osobnosti, kdy soud má za prokázané a je schopen si sám z vlastní zkušenosti představit, že v důsledku trestního stíhání týkajícího se podnikání žalobce, potom logicky muselo dojít k dalšímu uměnění jeho podnikání, což následně i vedlo zhruba po jednom roce od zahájení trestního stíhání k ukončení provozování všech živnostenských oprávnění. Skutečnost, že žalobce dále nemohl nalézt zaměstnání potom vyplývá i z potvrzení úřadu práce a skutečnosti, že žalobce následně raději zvolil odchod do předčasného důchodu. Dále každé trestní stíhání fakticky musí zasáhnout do osobnostní sféry žalobce a to v rámci jeho jak rodinných vztahů, tak i společenských vztahů a společenského postavení, žalobce byl podnikatelem s vozidly, musel mít vztah k zákazníkům, vztah i k právě finančním subjektům, které potom mu pomáhaly jeho podnikání financovat a podobně. Jakékoliv trestní stíhání je většinou v případě, že se dostane na veřejnost probíráno ze strany známých, příbuzných, byť by se i tito lidé od žalobce v důsledku toho neodvrátili, stejně tak nepříjemné je potom čelit otázkám a atmosféře, do které se žalobce v důsledku trestního stíhání sám dostává. Dále soud poukazuje na skutečnost, že žalobce byl soudem I.stupně dvakrát shledán vinným, což v žádném případě nemohlo vést u žalobce k duševní pohodě a skutečnosti, že by měl důvěru v orgány činné v trestním řízení a vůbec i v soudy I.stupně v tom směru, že by tyto orgány věděly co činí, když následně ze strany odvolacího soudu byla konstatována nesprávnost těchto dvou prvních rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že žalobci musela vzniknout nemajetková újma z titulu nezákonného rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že částka 50.000,-Kč, která je ze strany žalobce požadována je částkou

přiměřenou, dalo by se říct i symbolickou. Soud tak dospěl k závěru, že nárok žalobce je plně po právu a v tomto rozsahu také nárok přiznal.

Soud žalobci přiznal i náhradu nákladů řízení dle ust. § 141 odst. 3 osř. žalobce byl co do základu ve sporu úspěšný. Soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 úkonů právní služby á 3.100,-Kč dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky 177/1996 Sbírky dále 3x režijní paušál á 300,-Kč dle vyhlášky 177/96 Sbírky, dále cestovné Škoda Superb RZ 5L 06338 Liberec Praha a zpět, celkem 232 km při průměrné spotřebě 5,4 l/100 km nafty, cena 29,50 Kč za 1 litr, celkem 1251,-Kč a ztráta 8 půlhodin a 100,-Kč. Celkem 14.814,71 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena tímto rozhodnutím, může se oprávněný obrátit na obecný soud povinného s návrhem na soudní výkon rozhodnutí

V Praze dne 20. října 2016

JUDr. Ondřej Růžička, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: Gabriela Volfová